

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 245/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 11 maja 2023r., sygn. akt III K 20/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk, poprzez dowolną i sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności polegającą na niesłusznym uznaniu za w pełni wiarygodne wyjaśnień oskarżonego K. G. (1) oraz wyjaśnień oskarżonego R. C. (1) złożonych w toku rozprawy w dniu 20 września 2019r. w zakresie, w którym wskazywał on na mechanizm działania karuzeli podatkowej będącej przedmiotem postępowania oraz skład podmiotów świadomie w niej uczestniczących twierdząc, że współoskarżony K. G. (1) nie miał świadomości, iż transakcje dotyczące obrotu napojami (...)zawierane z R. C. (1) wraz z R. M. stanowią element przestępstwa o charakterze karuzelowym, zaś nielegalnym zyskiem osób działających w ramach karuzeli podatkowej nie miały być przychody ze zwrotów podatku VAT uzyskiwanych przez K. G. (1) w ramach transakcji wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów na rzecz podmiotu (...) z siedzibą w P., podczas gdy wyjaśnienia oskarżonych jawią się jako niewiarygodne oraz obliczone na uniknięcie odpowiedzialności za popełnienie zarzuconych im czynów, co w konsekwencji

doprowadziło Sąd I instancji do poczynienia błędnych ustaleń odnośnie tego, że:

- K. G. (1) w trakcie współpracy z R. C. (1) i R. M. dotyczącej obrotu napojem (...) nie miał i nie mógł nawet mieć wiedzy, że transakcje te stanowią element przestępstwa o charakterze karuzelowym, a mechanizm uzyskiwania korzyści podatkowych nie był obliczony na osiągnięcie korzyści ze zwrotów podatku VAT uzyskiwanego przez K. G. (1) w ramach transakcji wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów na rzecz podmiotu (...) z siedzibą w P.,

- R. C. (1) swoim zachowaniem nie udzielił pomocy K. G. (1) w posłużeniu się wystawionymi na rzecz reprezentowanych przez niego podmiotów gospodarczych (...) "Serwis (...) oraz (...) sp. z o.o." nierzetelnymi fakturami sprzedaży towaru w postaci napoju (...) i nierzetelnego prowadzenia ewidencji VAT, a także we wprowadzeniu właściwych naczelników urzędów skarbowych w błąd przez K. G. (1) i narażeniu na nienależny zwrot należności publicznoprawnej z tego tytułu,

	<p>co skutkowało niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego K. G. (1) od popełnienia obu zarzuconych mu czynów pozostających w zbiegu idealnym oraz niezasadnym wyeliminowaniem przez Sąd I instancji z opisu czynów zarzuconych oskarżonemu R. C. (1) oraz ich kwalifikacji prawnych fragmentów związanych z pomocnictwem do popełnienia przestępstw przez K. G. (1),</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Nie budzi wątpliwości, że K. G. (1) nabył od R. C. (1) wyroby spożywcze, w szczególności puszki z napojem (...), a następnie dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy tych towarów do Niemiec. Okoliczności strony przedmiotowej nie budzą żadnych wątpliwości, w przeciwieństwie do wykazania znamion strony podmiotowej. Bo do tego sprowadza się polemika między prokuratorem, a uzasadnieniem wyroku Sądu I instancji.</p> <p>Jest to jednak pierwszoplanowe zagadnienie, gdyż od możliwości ustalenia, że</p>		

K. G. (1) działał umyślnie zależy możliwość skazania za zarzucane mu czyny. Na tę okoliczność Sąd dysponował wyjaśnieniami K. G. (1), który stanowczo zaprzeczył, by świadomie wziął udział w przestępstwie karuzelowym, a po prostu skorzystał z możliwości zrobienia interesu, w którym ryzyko było małe z uwagi na szybki obrót towarami. Na tę okoliczność zeznawała zresztą H. Ż., która wskazała, że w firmie K. G. (1) towary szybko rotowały, bowiem towar leżący na magazynie nie zarabia. Dlatego też potrafiła zidentyfikować zakupy od R. C. (1), jako fizycznie przywożone palety z (...) i przechowywane z przodu magazynu. Niczym nie różniły się od innych towarów nabywanych przez K. G. (1), który miał na towary zbyt już w momencie, gdy były dostarczane na magazyn, albo wręcz od dostawcy do odbiorcy z pominięciem magazynu.

Zeznania te potwierdzili A. P. i M. N. zeznający, że nigdy nie spisywano numerów rejestracyjnych samochodów przywożących towar, gdyż informacje te nie były nikomu do niczego potrzebne.

Od strony organizatorów przestępczego przedsięwzięcia nie było wątpliwości, że nie byli zainteresowani informowaniem K. G. (1), iż uczestniczy w takim procederze, ale byli zainteresowani wciągnięciem w tę działalność dużej firmy o ugruntowanej renomie, która wcześniej brała udział w obrocie transgranicznym i uzyskiwała zwroty podatku VAT. Tak też o przyczynach kontaktu z K. G. (1) i wprowadzenia go w przedsięwzięcie wyjaśnił R. C. (1) (k. 4137-4143, podtrzymane na rozprawie 6.12.2018r. i 2.03.2022r.): "Więc pojawił się po mojej stronie pomysł, aby znaleźć dużą firmę, która ma duże obroty i którą stać na to, która eksploruje towary i rozlicza VAT. Tak się właśnie pojawił pan K. G. (1)". Jeżeli oceni się łącznie te wyjaśnienia, zeznania świadka J. K., to widać, ile zachodu włożył R. C. (1) by pozyskać do współpracy K. G. (1). Te zaś okoliczności skutecznie podważają tezę, by K. G. (1) wszedł do współpracy wiedząc o karuzelowym charakterze całego procederu. Tak też widzi rolę "bufora" Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (wyrok z 3 lutego 2016r., III SA/Wa 3473/14, LEX nr 2055192), który wskazuje,

że "Rola podmiotu umiejscowionego w konstrukcji karuzelowej między znikającym podatnikiem a brokerem - tzw. bufora jest nieskomplikowana. Jest to podmiot, który skrupulatnie wypełnia wszelkie formalne obowiązki związane z rozliczeniami VAT, realizując funkcję przewidzianą dla niego przez organizatora oszukańczej praktyki przez samą obecność pomiędzy najbardziej wrażliwymi ogniwami przestępczego łańcucha dostaw. Problem w tym, że obok spółek specjalnie do tego utworzonych albo świadomych udziału w przestępstwie karuzelowym, funkcję tę z równym powodzeniem spełniać może także uczciwy podatek, zaangażowany w oszukańczy proceder bez swojej wiedzy i zgody. Stąd też istotne jest w tym zakresie przeprowadzenie szczególnie starannego postępowania dowodowego w celu wykazania przez organy podatkowe, jak doszło do uczestnictwa bufora w karuzeli podatkowej". I z taką sytuacją mamy do czynienia w tej sprawie, zdaniem zarówno Sądu I instancji, jak i Sądu Apelacyjnego. U K. G. (1) pojawia się kontrahent znany mu z pracy w branży dostaw artykułów spożywczych, proponuje

udział w obrocie **realnie istniejącym** towarem w postaci puszek (...) z minimalizacją ryzyka po jego stronie. Płatność następowała po fizycznym przywiezieniu towaru do magazynu na ul. (...) i dostarczeniu faktur. Towar miał być odbierany spedycją zewnętrzną, dopiero po wpłynięciu płatności na konto jego działalności i tylko po potwierdzeniu dostarczenia towaru za granicę na dokumencie CMR. Trudno oczekiwać od przedsiębiorcy większej staranności i dbałości o własne interesy. Firma K. G. (1) nie tylko nie okazała się wydmuszką, ale działała na rynku przed zdarzeniami będącymi przedmiotem osądu, jak i 13 lat później, co więcej, znacząco rozwijając skalę tej działalności (z 12 do 67 milionów, co zauważa Sąd meriti). W takiej sytuacji potrzebny byłby dowód wprost wskazujący na świadomy udział K. G. (1) w przestępstwie, a takiego prokurator nie dostarczył. Dywagowanie zaś przez skarżącego, że w sytuacji gdy do tak doświadczonego przedsiębiorcy pojawiają się dwie nieznane mu osoby, powinno to wzbudzić daleko posuniętą ostrożność, mogłoby mieć znaczenie, gdyby możliwa była odpowiedzialność w formie nieumyślności, a tak nie jest. Poza tym R. C. (1) nie był dla

<p>K. G. (1) całkowicie nieznaną osobą, oskarżony zabezpieczył swój interes na wypadek oszustwa i Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do przyjęcia, że K. G. (1) dopuścił się umyślnie zarzucanych mu przestępstw.</p> <p>W odniesieniu do R. C. (1) ani sam oskarżony, ani prokurator nie kwestionuje ustaleń dotyczących przyjęcia nierzetelnych faktur, a jedynie pomocnictwo do oszustwa K. G. (1). Ponieważ nie dało się wykazać sprawstwa K. G. (1), stąd brak było podstaw do kwestionowania ustaleń wobec R. C. (1) w tej części.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania w całości odnośnie obu oskarżonych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutów apelacyjnych brak było podstaw do ingerencji w treść zaskarżonego wyroku</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.5. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
w całości		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Z uwagi na niezasadność apelacji i brak przyczyn podlegających uwzględnieniu z urzędu		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Na podstawie art. 632 pkt 2 i art. 636 § 1 k.p.k. koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
Andrzej Wiśniewski Piotr Brodniak Przemysław Żmuda		

1.6. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie K. G. (1), zmniejszenie zakresu winy R. C. (1)		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana